

Det, der jo er sket, er, at markedet har vurderet, og markedet har dømt, og den vurdering og den dom, der finder sted på alverdens børser fra time til time, er noget, vi synes er en fordel for verdensøkonomien, for det gør nemlig, at ingen lande, ingen politiske regimer kan fikle med tingene. Ingen kan forsøge at tjene deres eget land på bekostning af andre. Det vil blive afsløret, forstået på den måde, at valutakurser vil falde, aktiekurser vil blive justeret.

Og rent faktisk har det jo også haft sine fordele. Ministeren nævnte nogle af dem: at oliepriserne er faldet, at dollaren ligger på et mere korrekt niveau nu, end den gjorde tidligere, og så har vi haft lavere renter. Det er noget, der er fordele. Jeg ved godt, at der er visse virksomheder, som er utilfredse med, at oliepriserne er lave, men samfundsøkonomisk er det jo en fordel. Priserne er faldet på en lang række produkter. Det er også en samfundsøkonomisk fordel. Så er der enkelte brancher som skibsfarten, som ikke har det så godt, men sådan er det nu engang på det frie marked.

Det, der jo er interessant at høre i dag, er, at jo længere man kommer ud på venstrefløj, jo mere bekymret er man. Det kan jeg godt forstå. For på venstrefløj vil man gerne have fordelene fra det frie marked, men man vil ikke tage konsekvenserne. Og konsekvenserne af det frie marked er, at nogle kan gå konkurs, at der kan forekomme tab.

Men dér er det jo, som hr. Duetoft så ganske rigtigt fastslog, at der er for få, der har is i maven. Folk styrter ud og sælger deres aktier, lige så snart de falder et par point, hvorimod de, der har is i maven og holder på aktierne og i stedet for køber, når kurserne falder, er dem, der kommer ud af det oven i købet i en stærkere situation.

Så er det blevet hævdet i dag, at masser af økonomer nu pludselig er bekymrede. Det er de keynesianske økonomer, som de sidste år har haft ganske store problemer med at forklare, hvordan et land som USA har kunnet skabe 16 mio. nye arbejdspladser, og hvordan vi for den sags skyld også i Danmark har kunnet have en stigende beskæftigelse, samtidig med at økonomien har været holdt i orden.

De keynesianske økonomer har det skidt i dag, og de benytter så anledningen til at prøve at fremføre deres forkerte synspunkter én gang til.

Vi er bekymrede, men det er såmænd mere, når vi ser på, hvad der foregår i Europa. For

med Tysklands nye finansminister Lafontaine og ikke mindst hans kone i spidsen, ja, så forsøger man at lave en politisk regulering af Bundesbank i Tyskland.

Og meget kan man sige om den finansielle krise i Fjernøsten og markedernes reaktion på den, men det ville gå endnu værre, hvis vi overlod det til politikere at styre. For politikere har endnu færre forudsætninger for at styre det marked.

Derfor må vi sige, at vi glæder os til høringsen. Vi vil komme med vores synspunkter. Men vi kan ikke støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat i dag.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal takke for den interessante debat, der har været, og også sige, at jeg ser frem til den høring, der bliver lavet til foråret. Jeg synes, det er vigtigt af mange grunde, men det er selvfølgelig først og fremmest af demokratiske grunde vigtigt at få belyst alle de spørgsmål, som rejser sig også i kølvandet – om man så må sige – af den finansielle uro og krise, vi har drøftet her i dag. Om der så kommer nye konkrete tanker og ideer frem, som kan bruges, er jo ikke til at vide på forhånd, men jeg vil da anbefale alle at møde op med et åbent sind – og jeg sagde *alle* at møde op med et åbent sind.

Til hr. Frank Aaen vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig er et godt spørgsmål at stille i en åben, demokratisk verden: Hvordan begrænser man friheden?

I virkeligheden tror jeg, at noget af det, der ikke er til at komme udenom i den diskussion, er, at der ikke findes nogen genveje eller smutveje eller nemme omveje til at komme til det, der egentlig er grundlaget for en mere stabil udvikling, nemlig grundlæggende sunde og ordentlige økonomier. Vi kommer ikke udenom, at det er det, det handler om.

Danmark har jo i mange år haft en aktieomsætningsafgift. Det er jo ikke, fordi den i sig selv, tror jeg, har begrænset handelen i Danmark. Når vi nu afskaffer den, så er det jo, fordi vi gerne vil have, at den københavnske fondsbørs skal være lige så attraktivt et sted at handle som den stockholmske for nu at tage et naboland. Og derfor er vi jo i en situation også her, som kan gøre det vanskeligt at indrette os nationalt uden at skele til, hvad der sker i vores omverden. Det har jeg nu heller ikke hørt hr. Frank Aaen anbefale at man skulle gøre. Ret skal være ret.